

عنوان مقاله:

نیاکان اوست ها: (آلان ها، آس ها و اوس ها در مسیر تداوم و تحول؛ بر پایه منابع تاریخی ایرانی)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ایرانشناسی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

سید مهدی حسینی تقی آباد - دانش آموخته دکتری تاریخ ایران دوره اسلامی، دانشگاه تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

اوست ها در مرکز کوهستان بزرگ قفقاز در دو سوی گذرگاه داریال ساکن هستند. شماری مسلمان و شماری مسیحی اند. نتایج پژوهش های علمی و خودآگاهی هویتی اوست ها حاکی از خویشاوندی آنان با ایرانیان است و تبار ایشان را در زنجیره ای از سکاها، سرمت ها، آلان ها و آس ها و سرانجام اوس ها و اوست ها ترسیم می کند. آلان ها و آس ها که پیشینه آنها به سده های واپسین پیش از میلاد بازمی گردد، متاخرترین نیاکان اوست ها محسوب می شوند، مردمانی که حضور یافتن شان در سرحدات شمالی ایران، آنها را برای ایرانیان واجد اهمیتی درخور ساخت. در مقاله حاضر به جستجوی بخشی از زنجیره نیاکان اوست ها، یعنی آلان ها و آس ها و تحول این نام ها در کتیبه ها و مکتوبات به جا مانده از دوران ایران پیش از اسلام و همچنین آثار چاپ شده تاریخ نویسان، سفرنامه نویسان، اندرزنامه نویسان و شاعران ایرانی به زبان فارسی تا دوره قاجار پرداخته می شود. یافته های این پژوهش حاکی از تطابق بزنگاه های حیات نیاکان اوست ها و تحول نام های ایشان در منابع ایرانی با نتایج پژوهش های تاریخی به زبان های مختلف و دستاوردهای باستان شناسی و زبان شناسی است.

کلمات کلیدی:

آلان ها، آس ها، اوس ها، اوست ها، ایران، قفقاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1211622>

